

Indítvány előterjesztője:

An:

Tart.hely:

Ügy száma: Bpkf.II.1676/2016/2.

Végzést hozó: Kúria

Helye, ideje: Budapest, 2017. január 16.

Tárgy: Alkotmányjogi panasz

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	N/609-2/2017
Érkezett:	2017 FEBR 24.
Példány:	1
Melléklet:	2 db
Kezelőiroda:	K

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG-nak.

T.címzett: DR.BITSKEY BOTOND ÚR főtitkár

1015-Budapest. Donáti u.35-45

Lev.címe: 1535-Budapest, Pf.: 773.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A nevem [REDACTED] és egy alkotmányjogi panaszt szeretnék a T. Alkotmánybíróság elé terjeszteni, az Abtv. 26. § (1) Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán

a) az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és

b) jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, az Alkotmánybíróság eljárása kivételesen akkor is kezdeményezhető, ha

b) nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás, vagy a jogorvoslati lehetőségeit az indítványozó már kimerítette.

Továbbá, az Abtv. 28. § (1) Az Alkotmánybíróság a 27. §-ban meghatározott bírói döntés felülvizsgálatára irányuló eljárásban a 26. § szerinti, jogszabály Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot is lefolytathatja.

(2) Az Alkotmánybíróság a 26. § alapján indítványozott eljárásban a bírói döntés alkotmányosságát is vizsgálhatja.

Kimerített Jogorvoslat

2016 év augusztusában perújítást kezdeményeztem, mely ügy kapcsán a Kúria elé terjesztettem, a Bpkf.II.1676/2016/2. ügyszámon elbírált kérelmemet, mely keresetben érintett volt, az ügyemben alkalmazott és a per kimenetelét meghatározó, általam sérelmesnek vélt jogszabály, ami a régi, 1978. évi IV. tv Btk. 47§/A. (2) pont alkalmazása kapcsán, kötelező minimumként előírt 30 év életfogytiglani büntetés kiszabását írja elő a bíró számára. Összességében a hozott végzéssel nem értek egyet, ezért kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy ne csak a kérdéses jogszabályt vizsgálja ki, hanem a Kúria döntését is.

KORÁBBI JOGSÉRTÉSEK A BÜNTETŐÜGY KAPCSÁN

Több dolgot is sérelmesnek vélek:

- A korábbi büntetőeljárásban sérült a védelemhez való jogom, 1998. évi XIX. tv Be. 5. § (1) és (4) bek. Ugyanis a rendőrségi kihallgatásomat úgy abszolválták, hogy nem volt jelen védő ez a kihallgatás tíz óra hosszan tartott!

II.

- Olyan szakértői vélemény alapján hoztak döntést, több ügyemben is, aki a nyomozóhatóság tagja volt. Be.103. § (1) Szakértőként nem járhat el, b) aki az ügyben mint bíró, ügyész vagy nyomozó hatóság tagja járt vagy jár el, valamint ezek hozzátartozója,
- És végül a korábbi eljáró nyomozó ügyész, ██████████ Pest Megyei Ügyészség, aki az általam megpanaszolt kényszervallatás ügyében nem járt el pártatlanul: Be.28. §(1) Az ügyész a közvádó. Az ügyész kötelessége, hogy mind a terheltet terhelő és mentő, mind a büntetőjogi felelősséget súlyosító és enyhítő körülményeket az eljárás minden szakaszában figyelembe vegye. Noha egyértelmű sérülések voltak rajtam, amiből eredendően a Bv be sem akart fogadni, ennek ellenére azt állította, nem történt kényszervallatás (tíz órányi non-stop kihallgatás az elfogásom napján)

ALKOTMÁNYOS JOGOK SÉRELME

I. cikk

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

XV. cikk

- (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.
- (2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

XXVIII. cikk

- (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.
- (3) A büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában joga van a védelemhez.**
A védő nem vonható felelősségre a védelem ellátása során kifejtett véleménye miatt.
- (7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

ALKOTMÁNYÜGYI PANASZ LEÍRÁSA

A Jogalkotó az 1997. évi LXXIII. törvény. 2. §-ával, illetve az 1998. évi LXXXVII. törvény, 5. §-ával (1998. évi LXXXVII. törv. indokolása) meghozott, az 1999. évi március 01. vel hatályba léptetett jogszabályával, ami az életfogytiglani szabadságvesztés kiszabását határozza meg, azonosan kezeli a kísérletet és a befejezett minősített emberölést, a (régi) Btk. 47/A. § (2) pontjára vonatkozóan.

III.

Ez sérti a belső arányosság elvét, a Törvény, illetve a (régi)Btk. támadott rendelkezései sértik a terhelt oldalról nézve, a jogbiztonságot, illetve a jogegyenlőség elvét. Ezen túlmenően a Btk. 47/A. § (2) bek. elvonja a bírói egyéniesítés lehetőségét, így a terhelt oldal, ezen jogszabályok együttes alkalmazása folytán joghátrányba kerül, mivel a KÍSÉRLETRE vonatkozóan a törvény a befejezett büntetési tételt rendeli alkalmazni kötelező jelleggel. Az Alkotmány 2. § (1) bekezdéséből, a jogbiztonság elvéből fakadó alkotmányos követelmény az, hogy ha a jogalkotó valamely korábban, hosszú ideig fennálló és működő rendszerhez kapcsolódóan radikális változtatásokkal alapjaiban új rendszert vezet be, azt úgy tegye, hogy az érintetteknek megfelelő idő álljon rendelkezésre a rendszer egészének, valamint a részletszabályoknak nem csak a teljes körű megismerésére, hanem azok megértésére és alkalmazásuk elsajátítására is. A hatálybalépés időpontját úgy kell meghatározni, hogy kellő idő maradjon a jogszabály alkalmazására való felkészülésre, az érintettek előre láthassák a változások következményeit. A jogalkotóval szemben követelmény továbbá a normavilágosság és az önkényes jogértelmezés lehetőségének kizárása.

A kötelező 30 év életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabása nem teszi lehetővé a büntetéskiszabási szempontok vizsgálatát és érvényesülését, amely ellentétes a jogbiztonságból fakadó azon követelménnyel is, miszerint a büntetőjog egésze, ezen belül a büntetéskiszabási rendszer nem lehet ellentétes önmagával. A Btk. támadott rendelkezése a büntetés kötelező alkalmazhatósága szempontjából azonosan kezeli a befejezett emberölés minősített eseteit, és a KÍSÉRLETET, noha különböző tárgyi súlyú bűncselekményekről van szó, a büntetés kiszabásánál elvész az arányosság követelménye. Ezen túlmenően, nem áll jogharmóniában az EU-s joggyakorlattal sem, a támadott Btk. jogszabály.

Az 1997.évi LXXIII. törvény.2.§-a úgy rendelkezik:”az életfogytig tartó szabadságvesztésnél a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját módosítja. A legsúlyosabb élet elleni bűncselekményeknél - amelyeknek a büntethetősége nem évül el - felemeli a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének időpontját: a bíróság húsz és harminc év között határozhatja meg.”A Btk.47/A.§ (2) Ha a bíróság a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét nem zárja ki, annak legkorábbi időpontját legalább húsz évben, ha az életfogytig tartó szabadságvesztést olyan bűncselekmény miatt szabta ki, amelynek büntethetősége nem évül el, legalább harminc évben határozza meg (A LEGSÚLYOSABB ÉLET ELLENI ÜGYEKBEN)

Véleményem szerint ezen jogi szabályozás nem felel meg az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiságból fakadó jogbiztonság követelményének mert a Btk.47/A. § (2) pontja, indokolatlanul korlátozza a bíróságok alkotmányos működését a büntetőjog területén azzal, hogy elvonja a bírói mérlegelést, és ezáltal nem teszi lehetővé a bírói egyéniesítést. A legsúlyosabb büntetés kötelező kiszabásával kiüresedik a bíróságok ítélező tevékenysége, amely súlyosan sérti a bírói függetlenség elvét. Továbbá az Alaptörvény II. III. és XV. Cikk.(1) pontjával sem tartom összeegyeztethetőnek. Illetve az Alaptörvény:25.Cikk(2)bek.a) pontja , 26.Cikk(1)bek.és a 28.Cikk-kel sem.

IV.

Alaptörvény B) cikkéhez 2. Az eljárási garanciák védelme-Árva Zsuzsanna kommentár
Az esetemben az eljáró, I fokú, illetve II fokú bíróság teljes mértékben figyelmen kívül hagyta, a sértetti tanúvallomást, ami elengedhetetlen a tényállás helyes jogi konzekvencia levonásához. Elsődlegesen ezért sérült azon Alkotmányos jogom, ami kimondja: A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes. Ezen okok miatt sérült a jogbiztonsághoz való jogom is. A jogállamiság fogalmától elválaszthatatlanok az eljárási garanciák, hiszen azok eleve a jogállamiság, illetve a jogbiztonság elvéből fakadnak. (Balogh Zsolt - Holló András - Kukorelli István - Sári János: Az Alkotmány magyarázata. KJK-Kerszöv, Budapest, 2003, 48-49. o.) A garanciák nem csupán az olyan Alaptörvényben megfogalmazott garanciákat jelentik, mint a bírósághoz fordulás joga vagy a büntetőeljárási garanciák, hanem valamennyi a jogállamisághoz fűződő követelmény betartását attól függetlenül, hogy az adott szabály az Alaptörvényben vagy annál alacsonyabb szintű normában szerepel. Az eljárási garanciákkal kapcsolatos alapvető követelményeket az Alkotmánybíróság az ún. első elvülési döntésében [11/1992. (III. 5.) AB határozat] fogalmazta meg. Ebben kimondta, hogy az eljárási garanciák alapvető jelentőségűek az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatósága szempontjából. Csak a formalizált eljárás szabályainak követésével keletkezhet érvényes jogszabály, csak az eljárási normák betartásával működik alkotmányosan a jogszolgáltatás.

Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése és II. cikke alapján úgy vélem, hogy a kötelező életfogytig tartó 30 év szabadságvesztés kiszabása (KISÉRLET bü.miatt) nem felel meg az alkotmányos büntetőjogtól elvárt arányosság követelményének. Reális a veszélye annak, – HOGY EGYES büntetőeljárásokban nem lesz lehetősége a terhelteknek arra, hogy velük szemben a bíróság a súlyosító és enyhítő körülmények figyelembevételével, az elkövetett cselekmények tényleges tárgyi súlyához igazodó halmazati büntetést szabjon ki. (CSAK ÚGY MINT AZ ESETEMBEN!) Az 1997. évi LXXIII. törvény 2.§-a értelmében az emberölés SÚLYOSABB esetei el nem évülő, emberiség elleni bűntettnek minősül. Ezáltal a Btk.47/A.§ (2) pontja kötelezően a minimálisan kiszabható 30 év szabadságvesztés büntetés kiszabását írja elő, a KISÉRLETRE is, amitől, még méltányossági alapon sem lehet eltérni ! Míg az élet elleni ügyekben van lehetősége a bírónak a súlyosító és enyhítő körülmények figyelembevételére és az egyéniesítésre, addig ezen jogi szabályozás értelmében az ilyen egyedi ügyben nem teszi lehetővé az eljáró bíró számára a bírói mérlegelést. Egyedi ügyben kizárólag a bíróság jogosult annak mérlegelésére: milyen büntetési nem és ezen belül milyen mértékű büntetés áll arányban az adott bűncselekmény súlyával, az elkövető társadalomra veszélyességével, a bűnösség fokával és a büntetés kiszabása során figyelembe veendő bűnösségi körülményekkel.

A támadott rendelkezés olyan kötelezettséget jelent a bíróságra nézve, hogy a határozatlan ideig tartó szabadságvesztés alkalmazása során kizárólag az adott bűncselekményre megállapított büntetési tételkeret alapján a Btk.47/A. § (2) alapján járhat el a vádlottal szemben.. A vitatott szabály ez esetben a büntetés-kiszabási tevékenység kiinduló szempontjaként, a kötelező minimum 30 évet írja elő.

Ezzel összefüggésben nem hagyható figyelmen kívül, hogy a Btk. számos más rendelkezése maga teszi lehetővé a bíróság számára a szabadságvesztés kiszabása esetén is a középértékűtől felfelé vagy lefelé történő elmozdulást.

V.

A felfelé való eltérést biztosítják a különös és a többszörös visszaesőkre vonatkozó rendelkezések, melyek értelmében az újabb bűncselekmény büntetési tételének felső határa szabadságvesztés esetén a felével emelkedik (Btk. 97. §). A lefelé történő eltérést támogatják pl. a büntetés enyhítésére vonatkozó §-ok, melyek kimondják, hogy a büntetési tételnél enyhébb főbüntetés szabható ki, ha annak legkisebb mértéke a Btk. 83. §-ának rendelkezéseire figyelemmel túl szigorú (Btk. 87-87/A. §). Hasonló irányba mutat az a szabály is, amely a különös méltánylást érdemlő körülmények - szintén nem taxatív - felsorolásával orientálja a büntetés konkrét mértékének a megállapítását méghozzá éppen a középértéktől való eltávolodást (Btk. 138/B. §). A büntetőtörvénynek a büntetés kiszabására vonatkozó szabályait olyan koherens rendszerként kell értékelni, amelyben az erre vonatkozó normák egymásra tekintettel arányossági szempontból a büntetés kiszabás normatív előírásainak rendeltetésével, lehetővé tegyék az elkövetőkre az arányos, és a bűnösségi körülményekkel összhangban álló büntetés kiszabását. „A büntetéssel történő jogkorlátozásnak - mértékét tekintve is - meg kell felelnie az arányosság, szükségesség és ultima ratio elveinek.”

A büntetőjogi szankciórendszer alakításában, éppen a büntetés mértékének megállapítása tekintetében a jogalkotó mérlegelési joga mellett, a bírói mérlegelés lehetőségének alkotmányos értéket is hordozó szerepe van, amit figyelembe kell venni. A törvényhozónak a büntetés kiszabására vonatkozó normák szigorításával vagy enyhítésével, illetőleg az egyes bűncselekményekhez tapadó büntetési nemek felülírásával, valamint a büntetési tételkeretek emelésével vagy enyhítésével - történjen az bármilyen módon - egyetlen korlátja van: alkotmányosan igazolható cél érdekében kell történnie, és ennek során nem sérülhetnek az Alkotmányban kifejezetten szereplő büntetőjogi garanciák és a büntetőjogra irányadó további alapelvek és alapjogok. A bírói függetlenség egyedi aspektusában tehát a bírósági szervezeti és státusbeli szabadságának garanciáját jelenti, annak érdekében, hogy az egyedi ügyekben a jogviták eldöntése és a jogsérelmek orvoslása tárgyában hozott kötelező erejű és végrehajtható döntését mindenféle befolyásolástól mentesen, a törvények, illetve általában a jogszabályok alapján, belső meggyőződése szerint hozza meg.”

Az alkotmányos jogállamban az államnak nincs és nem lehet korlátlan büntető hatalma. Mégpedig azért nem, mert maga a közhatalom sem korlátlan. Sem a büntetőpolitika változása, sem az eljáró hatóságok mulasztása vagy hibája nem eshet az elkövető terhére. Ebből folyik a bármely vonatkozásban súlyosabb elbírálást eredményező visszaható törvény alkotmányellenessége. A kiszámíthatóság és előreláthatóság elvéből a büntetőjogban közvetlenül is levezethető a visszamenőleges hatály tilalma, de különösen az *ex post facto* jogi rendezés, valamint az analógia alkalmazásának tilalma. [11/1992. (III. 5.) AB határozat.

VI.

Az egykori elítélésem alapjául, az 1978.évi. IV. törvény. Btk. szolgált. Az ítéletet a Btk. 47/A. § (2) pontja értelmében szabták ki(Pest Megyei Bíróság, az 5.B.330./1999/70. számú ítélete, valamint Legfelsőbb Bíróság Bf.V.1.477/2000/7. ítélete) A bűnhalmazatban lévő legsúlyosabb cselekmény, az a Btk. 166.§ e)pontja, hivatalos személy sérelmére, Btk.16.§ kísérlete volt. Amiért a legsúlyosabb büntetést alkalmazta az eljáró bíróság. Elsőfokon:25 évre ítélték, amit másodfokon:30 évre súlyosítottak megfelelően ezen jogszabályi követelményeknek-kötelező minimum 30 év!

2011. évi CCX. Törvény

Az emberiség elleni bűncselekmények büntetendőségéről és elévülésének kizárásáról,

A nemzetközi jog szerint el nem évülő bűncselekmények elévülésének kizárása

1. § A nemzetközi jog szerint el nem évülő bűncselekmények nem évülnek el, akkor sem, ha a bűncselekmény elkövetésekor a cselekmény a belső jog szerint nem minősült el nem évülő bűncselekménynek. E körbe tartoznak különösen:

a) az 1971. évi 1. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a háborús és az emberiség elleni bűntettek elévülésének kizárásáról az Egyesült Nemzetek Szervezetének Közgyűlése által NewYorkban az 1968. évi november hó 26. napján elfogadott nemzetközi egyezmény I. cikkének b) pontjában hivatkozott, a nürnbergi Nemzetközi Katonai Törvényszék alapokmányának 6. cikk (c) pontjában meghatározott emberiség elleni bűncselekmények;

(c) Emberiség elleni bűncselekmény: bármely polgári lakosság tagja ellen a háború előtt vagy alatt, elkövetett emberölés, kiirtás, rabszolgaságba taszítás, áttelepítés és embertelen cselekedetek, valamint a Törvényszék hatáskörébe tartozó más bűncselekmény végrehajtása során vagy azzal összefüggésben politikai, faji, vagy vallási alapon történő üldözés, függetlenül attól, hogy sérti-e az elkövetés országának jogát. (...)"

A 2012.évi.C.tv Btk már nem írja elő a Bíróságok számára az emberölés-kísérletére a kötelező 30 év minimum büntetést, így a terhelt oldalról nézve, azok akik a régi jogszabály alapján lettek elítélve, azok lényegesen többet kaptak kísérletért, mint azok akiket az új 2012-es jogszabály alapján ítélték el emberölési ügyekben EZ SÉRTI AZ EGYENLŐ BÁNÁSMÓD KÖVETELMÉNYÉT ÉS A JOGBIZTONSÁGOT TOVÁBBÁ A BELSŐ ARÁNYOSSÁGOT!

JOGESETI PÉLDÁK

2015.év decemberében,Budapesten a villamos megállóban [REDACTED] késsel rátámadt egy szolgálaton kívüli,magát igazoló rendőrrre. A rendőrt többször nyakon szúrta,aminek következtében a rendőr 5cm hosszú,3cm mély artéria sérülést szenvedett el!Kizárólag a gyors és szakszerű orvosi beavatkozásnak köszönhetően élte túl ezen támadást,ÁM MARADANDÓ TESTI FOGYATÉKOSSÁG ÁLLT BE az elszenvedett támadás kapcsán. 2017.februárjában a Fővárosi Törvényszék tárgyalta az esetet,a vád:hivatalos személy sérelmére elkövetett emberölés kísérlete volt,ahol az aljas indokból minősítés is megállt,tekintve az elkövető a már védekezésre

VII.

képtelen rendőrt még akkor is szurkálta, amikor az az életéért küzdött. Ezért a Törvényszék 13 év fegyházra ítélte!!! Úgy, hogy [REDACTED] többszörös, különös erőszakos visszaeső!!!

BH2006. 75.

Hivatalos személy ellen, több emberen elkövetett emberölés kísérlete helyett hivatalos személy elleni erőszak és életveszélyt okozó testi sértés kísérlete állapítandó meg, ha a több személlyel dulakodó terhelt, az egyik sértettől megszerzett lőfegyverrel nem célzott lövést ad le, és ölési szándékára nem lehet következtetni [1978. évi IV. törvény 13. §, 16. §, 166. § (2) bek. e) és f) pont, 170. § (5) bek., 229. § (1) bek.].

A Megyei Bíróság a 2003. december 10. napján kihirdetett ítéletével R. A. terheltet hivatalos személy ellen, több emberen elkövetett emberölés bűntettének kísérlete miatt 13 évi fegyházbüntetésre és 10 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az előzetes fogva tartás beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről is.

2016-ban a Kúria 30 évre ítélte [REDACTED] öt ember megöléséért! Továbbá bűnszervezetben való részvételért. 2016-ban a Szegedi Törvényszék három rendőrt az életfogytiglani helyett, mert hivatalos eljárásban agyonverték kihallgatás közben a gyanúsítottat, enyhítették az ítéletüket 12 évre!! Mondván máskor is vertek meg kihallgatás alatt embereket, akkor nem halt bele senki!!

Én nem öltem embert soha, el sem ítélték emberölésért, ám KÍSÉRLETÉRT annyit szabtak ki, mint egy minősített emberölésért! (lásd: [REDACTED] vs Kúria öt rendbeli emberölés)
A büntetés embertelen és megalázó, mert nem érem meg a szabadulást, tekintve 63 évesen lenne a felülvizsgálatom a rossz fizikai körülmények ezt nem teszik lehetővé! Elvész a szabaduláshoz való remény, az esetem EGYEDI ESET, ráadásul emberölés nélkül, kísérletért élethosszig tartó büntetésre ítélték.

Én kizárólag ezen jogi szabályozásnak köszönhetően, egyedülként az országban, 30 évet kaptam egy bv.őr állítólagos megölésének kísérletéért, amit a vádhatóságon kívül senki nem állított, még maga a sértett sem! Az I. fokú bíróság indokolásában kifejtette azon véleményét, hogy kellő módon, tetterányos a 25 év kiszabása, az elkövetett cselekmények tárgyi súlyához mérten, ám én még ezt is túlzónak vélem tekintve, soha nem öltem, és a hivatalos személy sérelmére elkövetett támadás, az jogilag TESTI SÉRTÉS esete volt. NEM PEDIG emberölés kísérlete! Kizárólag ezen jogi szabályozásnak megfelelően a bíró 30 évre emelte a büntetésem, mondván a 25 ÉV fegyház kiszabása törvénysértő, mivel a támadott jogszabály **KÖTELEZŐEN 30 ÉVET ÍR ELŐ A BÍRÓ SZÁMÁRA ÉS ETTŐL ELTÉRNI MÉG MÉLTÁNYOSSÁGI ALAPON SEM LEHET!!!**

VIII.

Mindezekre való tekintettel kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy szíveskedjen ezen törvényi jogszabályokat a nemzetközi joggal, illetve az Alaptörvénnyel, alkotmányossági szempontok alapján összevetni és megvizsgálni.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 45. § (6) bekezdése alapján

(6) Az Alkotmánybíróság az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása alapján jogerős határozattal befejezett büntetőeljárás és szabálysértési eljárás felülvizsgálatát rendeli el, ha az eljárásban alkalmazott jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés semmisségéből a büntetés, illetve az intézkedés csökkentése vagy mellőzése, valamint a büntetőjogi, illetve a szabálysértési felelősség alóli mentesülés vagy annak korlátozása következne.

Maradok Tisztelettel

S.kőhida, 2017. február 12.

